

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku
KŽ-150/14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda, Jadranke Biga Milutin, kao predsjednice vijeća, te Sanibora Vuletina i Nives Nikolac, kao članova vijeća, sa zapisničarkom Ines Badžim, u kaznenom predmetu protiv opt. Ivica Kodžomana i dr., zbog kaznenih djela iz čl. 292. st. 2. i čl. 311. st. 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03 – odluka Ustavnog suda, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11 – dalje u tekstu: KZ/97), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Šibeniku br. K-330/09 od 25. studenog 2013., u sjednici održanoj dana 18. rujna 2014.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba državnog odvjetnika kao neosnovana, te se potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom, s temelja čl. 354. toč 3. ZKP/97, oslobođeni sud od optužbe opt. Ivica Kodžoman i Blažo Petrović, zbog kaznenih djela iz čl. 292. st. 2. i čl. 311. st. 2. KZ/97, pobliže opisanih u izreci te presude, a po čl. 123. st. 1. ZKP/97 odlučeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu podnijeli su opt. Ivica Kodžoman osobno i opt. Blažo Petrović, po braniteljici Mireli Mandić Komar odvjetnici iz Šibenika, s prijedlozima da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana.

Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku spis je dostavljen na dužno razgledanje, nakon čega je vraćen ovom sudu radi donošenja odluke o žalbi.

Žalba nije osnovana.

Žaleći se zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja državni odvjetnik ukazuje na izvješće četveročlanog povjerenstva Direkcije Hrvatskih šuma koje je izvršilo nadzor nad cijelim postupkom sklapanja predmetne sudske nagodbe te utvrdilo nepravilnosti u postupanju opt. Kodžomana, jer je čl. 6. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o šumama (Nar. nov. br. 41/90) propisano da su šume i šumska zemljišta na teritoriju RH, osim šuma u privatnom vlasništvu, u državnom vlasništvu, pa se zakup, najam i prodaja nekretnine – šuma ne može izvršiti bez obzira da li se ista nalazi unutar ili izvan građevinskog područja, kao ni prodaja zemljišta koja se nalaze izvan granica građevinskog područja, dok iz čl. 22. st. 2. al. 1. izjave o ustroju Hrvatskih šuma d.o.o. od 26. ožujka 2002. proizlazi da Uprava društva ne može bez prethodne suglasnosti Nadzornog odbora poduzimati pravne radnje i zaključivati pravne poslove pribavljanja, otuđivanja i opterećenja nekretnina Hrvatskih šuma, o čemu su dopisima od 17. lipnja 2002., 6. prosinca 2002. i 25. veljače 2004. obaviještene sve podružnice Uprava šuma, te da je opt. Kodžoman tijekom zastupanja Hrvatskih šuma pri sklapanju predmetne sudske , protivno odredbama ZPP-a, koristio generalnu a ne specijalnu punomoć.

Međutim, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je u parnici pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalne službe u Tisnom br. P-127/09, koja je u međuvremenu postala pravomoćna, utvrđeno da je Republika Hrvatska vlasnik čest. zem 1280/2 Z.U. 4573 KO Tisno, u naravi šuma površine 53.127 m², pa da je ništava i bez pravne važnosti uknjižba prava vlasništva na ime tuženika ad. 1. – Hrvatskih šuma d.o.o., te da je ništava sudska nagodba zaključena između Hrvatskih šuma d.o.o. i tvrtke "Gambino" d.o.o kod Općinskog suda u Šibeniku pod brojem P-646/04 od 12. listopada 2012.

Prema tome, nekretnina koja je bila predmetom odnosno sudske nagodbe, za koju se terete optuženici, uopće nije bila vlasništvo Hrvatskih šuma d.o.o., pa je Hrvatske šume d.o.o nisu mogle spornom sudskom nagodbom ni naplatno otuđiti, zbog čega je za ovaj kazneni postupak nije odlučno to što opt. Kodžoman nije imao specijalnu punomoć za sklapanje sudske nagodbe, te što nije bilo prethodne suglasnosti Nadzornog odbora Upravi društva za sklapanje pravnog posla kojim se naplatno otuđuje sporna nekretnina, jer i da jeste, pravni posao ne bi bio valjan, pošto je predmet sudske nagodbe bilo šumsko zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske, a ne Hrvatskih šuma d.o.o.

Kad se pri tome ima u vidu da se optužnicom teretilo optuženike da su počinjenjem utuženih kaznenih djela pribavili znatnu imovinsku korist tvrtci "Gambino" d.o.o. na štetu Republike Hrvatske u iznosu od najmanje oko 3.000.000,00 kuna, a da je u postupku utvrđeno kako sudska nagodba uopće

nije realizirana, a potom je u naprijed citiranoj parnici proglašena ništavom, onda je očigledno da nikakva imovinska korist drugoj pravnoj osobi nije pribavljena, niti je kakva šteta nastupila, a upravo je to – pribavljanje imovinske koristi drugoj pravnoj osobi – bitno obilježje utuženog kaznenog djela.

Kraj takvog stanja stvari nisu prihvatljivi ni žalbeni navodi da je opt. Petrović očito kontaktirao s opt. Kodžomanom te mu predlagao i nagovarao ga na sklapanje sudske nagodbe kojom bi se tvrtka "Gambino" protupravno imovinski okoristila, jer za to, kako je pravilno utvrdio prvostupanjski sud, tužitelj nije predložio nikakve dokaza, tako da ta tvrdnja predstavlja голу spekulaciju za koju nema uporišta u provedenim dokazima i stanju spisa. Isto tako, valja primijetiti da nije jasno na čemu žalitelj temelji tvrdnju da je cijena zemljišta kod sklapanja sudske nagodbe beznačajna u odnosu na stvarnu vrijednost, kad mišljenja vještaka, na kojem je ta cijena zasnovana, nikad nije osporeno ni eventualnim provođenjem postupka protiv vještaka, niti drugim vještačenjem kojim bi bila utvrđenja veća vrijednosti zemljišta, zbog čega se osnovano, u odgovoru na žalbu opt. Petrovića, ukazuje kako se radi o paušalnom navodu žalitelja koji nije argumentiran ni jednim dokazom niti protuargumentom.

Naposljetku, žalbenim navodima nije dovedena u sumnju ni pravilnost zaključka pobijane presude da nije dokazano da bi opt. Kodžoman znao da je Obavijest Ureda državne uprave u Šibensko kninskoj županiji do 1. 10. 2001. preinačena i da je u istoj neistinito prikazano da se predmetna čestica na dan 16. 10. 1990. nalazila unutar građevinskog područja, jer je od datuma izdavanja Obavijesti pa do sklapanja nagodbe prošlo više od dvije godine, pogotovo kad se ima u vidu da opt. Kodžoman poriče da je on tu Obavijest predao u spis tvrdeći da to ne proizlazi ni iz popisa pismena ni zapisnika u toj parnici.

Iz izloženih razloga, a kako nije nađeno ni bitnih povreda odredaba kaznenog postupka na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbu državnog odvjetnika odbiti kao neosnovanu te presuditi kao u izreci ove drugostupanjske presude (čl. 387. ZKP/97).

U Šibeniku, 18. rujna 2014. godine

ZAPISNIČAR: PREDSJEDNIK VIJEĆA:
Ines Badžim, v.r.

Jadranka Biga Milutin, v.r.